

PROGRAM *****

ANTONÍN DVOŘÁK

ROMANCE F MOLL, OP. 11

MAZUREK, OP. 49

PŘESTÁVKA *****

LUDWIG VAN BEETHOVEN

SYMFONIE Č. 3 ES DUR, OP. 55, EROICA

1. ALLEGRO CON BRIO

2. MARCIA FUNÉBRE ADAGIO ASSAI

3. SCHERZO ALLEGRO VIVACE

4. FINALE ALLEGRO MOLTO

k 15. výročí
založení JHSO

Dům dětí a mládeže
ve spolupráci s Městským úřadem
Jindřichův Hradec
pořádá

Dům dětí a mládeže

19:00

Růžová 10

20. října 2013

BENEFIČNÍ KONCERT

**VÝTĚŽEK KONCERTU
BUDE VĚNOVÁN OS OKNA**

host

VÁCLAV HUDEČEK

dirigent

PETR PÍŠA

„Člověk je šťastný tehdy, když má co dělat, v co doufat a koho milovat.“
Viktor Emanuel Frankl, motto OS OKNA

**ANTONÍN DVOŘÁK
ROMANCE, MAZUREK
LUDWIG VAN BEETHOVEN
SYMFONIE Č. 3 EROICA**

mediální partneři

ledmultimedia

SPARKASSE
Waldviertler Sparkasse von 1842

www.jhso.cz

vstupenky na místě, cena 100 Kč
děti do 6 let a osoby ZTP zdarma

DIRIGENT *****

Petr Píša *1970

Narozen 21. 4. 1970, vystudoval konzervatoř, obor fagot a dirigování. Po ukončení studií začal svou uměleckou dráhu jako hráč sólových partů, avšak dnes působí převážně jako dirigent a pedagog. Od roku 1994 je šéfdirigentem orchestru Musica da camera. Je také ředitelem a producentem agentury Sinfonie a hudebního festivalu na zámku Hluboká nad Vltavou.

SÓLISTA *****

Václav Hudeček *1952

Václav Hudeček zahájil svoji příkladně strmou cestu mezi českou a mezinárodní interpretační elitou v šedesátých letech. Již ve věku patnácti let dne 12. listopadu 1967 vystoupil na koncertu v Londýně s Royal Philharmonic Orchestra. O den později ho slyšel legendární David Oistrach, předpověděl mu velkou budoucnost a nabídl mu pedagogickou pomoc. Od roku 1970 až do Oistrachovy smrti v roce 1974 byl žákem tohoto velkého Mistra. Zároveň absolvoval studium na pražské Akademii múzických umění ve třídě Prof. Václava Snítily.

Od svého londýnského debutu vystupoval po celém světě na nejprestižnějších podiích (Carnegie Hall, Royal Festival Hall, Suntory Hall, Osaka Festival Hall, Sydney Opera), s nejlepšími světovými orchestry (Berliner Philharmoniker, Cleveland Symphony Orchestra, NHK Philharmonic Orchestra, Gewandhaus Leipzig, Moskevská státní filharmonie a další) jakož i na světových festivalech (Osaka, Salzburg, Istanbul, Perth, Helsinky). K odkazu Davida Oistracha a dalších velikanů ruské houslové školy se stále hlásí. A tak cílevědomě spolupracuje i dnes s nositeli tradic Oistracha, Kogana a Sitkovetského, jak dokazují jejich společné nahrávky.

Hudečkovo sympatické vystupování a zejména styl jeho hry spojující technickou suverenitu s vervně tvořeným a emocionálně bohatým tónem a s radostí, kterou dovede nezaměnitelným způsobem přenášet do publika, okouzluje obecenstvo bez rozdílu věku. Jeho nahrávka Vivaldiho Le Quattro Stagioni s dirigentem Pavlem Koganem je od roku 1992 stále nejúspěšnější produkci v České republice a interpret za ni obdržel zlatou a v roce 1997 platinovou desku. Rovněž za další svoje nahrávky obdržel interpret zlaté desky.

Václav Hudeček se nevěnuje jen kompozicím starých mistrů, ale rozšiřuje své repertoárové spektrum o díla XX. století (Janáček, Prokofjev) a skladby soudobých českých autorů (Kymlička, Fišer, Máchá). Systematicky se stará o pomoc nastupující české interpretační generaci a to jak každoročním pořádáním letních houslových kurzů v Luhačovicích, tak představováním těch nejlepších jako hostů na svých koncertech. v rámci tradičních vánočních turné, nebo na Hudečkem pořádaných Svátcích hudby v kostele sv. Šimona a Judy Praze.

V roce 2007 u příležitosti státního svátku 28. října udělil prezident republiky Václav Klaus Václavu Hudečkovi vysoké státní vyznamenání „Za zásluhy o stát v oblasti kultury a umění“.

BENEFIČNÍ KONCERT PRO

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ OKNA (Otevřenost Komunikace Naděje Aktivita)

Motto:

„Člověk je šťastný tehdy, když má co dělat, v co doufat a koho milovat.“
Viktor Emanuel Frankl

Poslání:

Občanské sdružení Okna podporuje osoby se zdravotním handicapem a jejich rodiny v aktivním, smysluplném a důstojném způsobu života, napomáhá jejich zapojení do běžných společenských aktivit a vytváří nové příležitosti pro seberealizaci a osobní růst.

Sdružení vzniklo v roce 2003 na základě vůle rodičů, pečujících o děti s handicapem. Jeho původní činnost se odvíjela na čistě dobrovolnické bázi. Na základě potřeb jednotlivých rodin a nových přicházejících klientů pak byla definována další činnost sdružení a vytvářeny nové aktivity. V současné době sdružení provozuje pravidelně 3 profesionální, 3 dobrovolnické aktivity a řadu doplňkových aktivit. Jedná se o sociální služby chráněné bydlení a sociálně terapeutická dílna, dále zaměstnáváme 19 občanů s handicapem ve čtyřech chráněných dílnách (textilní, knihařské, výtvarné a dřevodílně), provozujeme Prodejní galerii Okénko, kde nabízíme originální výrobky chráněných dílen, dále tato galerie slouží jako tréninkové pracoviště pro mladé lidi s handicapem, kteří zde získávají pracovní a společenské dovednosti. Nedílnou součástí práce Okna jsou dobrovolnické aktivity Program Pět P pro děti s handicapem, rehabilitační plavání – Sportovní klub Kapři pro děti i dospělé a dále D-klub, který se věnuje pravidelným návštěvám v Domově seniorů. Novou aktivitou Okna je Centrum pro rodinu Okénko, které poskytuje psychologické a speciálně-pedagogické poradenství a rovněž se věnuje doprovázení pěstounských rodin. Během roku Okna pořádají 4 pobytové akce pro děti i dospělé.

Okna v letošním roce slaví 10 let od svého vzniku. V tomto roce mají 30 zaměstnanců na 4 pracovištích v Jindřichově Hradci. Náš velký dík patří všem, kteří na desetileté cestě Oknům jakkoli pomohli – i jejich zásluhou se nacházíme právě tam, kde jsme.

Výtěžek koncertu bude přidán k finančním prostředkům, které shromáždíme na nákup osobního automobilu, který by naši práci velmi podpořil.

Děkujeme organizátorům i realizátorům tohoto koncertu a přejeme vše dobré.

PaedDR. Drahomíra Blažková, předsedkyně sdružení

PS YMCA Jakoubek, Chránovým sborem Adama Michny, DPS Nova Domus při ZŠ Štítného i sborem GVN Zanoty.

Byly o cestování.

Za léta existence jsme hráli nejen v různých českých městech, jako např. v Praze, Písku, Chrudimi, Hodoníně, Břeclavi, Nové Včelnici, Nové Bystřici, ale podívali jsme se i do světa. Hráli jsme v Rakousku, Německu i na vzdáleném Kypru. Na cestách jsme vždy viděli mnoho zajímavého a přivezli jsme si nespočet nezapomenutelných zážitků.

Na závěr přidám jedno přání. Doufám, že Jindřichohradecký symfonický orchestr má před sebou ještě mnoho tvůrčích let, řadu zajímavých projektů, zástupy dalších muzikantů a hojně šikovných dirigentů i sólistů. A když už jsem u toho bilancování, sluší se poděkovat. Díky patří bývalému jednateli **Bohumilu Komínkovi**, současnému jednateli **Danielu Smejkalovi** i **všem, kteří se podílejí na organizaci**. V neposlední řadě děkujeme **Městu Jindřichův Hradec** za finanční podporu a **Muzeu Jindřichohradecka** za poskytnutí zkušebny. Naši činnost také podporují **Waldviertler Sparkasse von 1842**, **Nadace Život umělce, Jihočeský kraj**, **Michal Krninský**, **firma Rengl** a **další příležitostní sponzoři**, všem velice děkujeme, protože bez nich by takto velké těleso nemohlo fungovat.

DNEŠNÍ PROGRAM 20. 10. 2013

Pro tento sváteční koncert se nám podařilo oslovit velmi speciálního hosta. Vystoupí legenda houslové hry pan **Václav Hudeček**. A jak oslavit výročí smysluplně? No přece pomoci těm, kteří jsou odkázáni na své okolí. Občanské sdružení Okna bylo pro nás jasnou volbou. Víme přesně, že námi vybrané peníze budou využity opravdu smysluplně. Název občanského sdružení vznikl z prvních písmen slov otevřenost, komunikace, naděje a aktivita. S těmito slovy se mohou ztotožnit i členové orchestru.

Po delší době se k nám vrací dřívější šéfdirigent **Petr Píša**. Na programu budou Mazurek a Romance od **Antonína Dvořáka** a Symfonie č. 3 „Eroica“ od **Ludwiga van Beethovena**.

Václav Hudeček byl po studiích na pražské konzervatoři a AMU jedním z posledních žáků ruského houslového virtuosa Davida Oistracha. Už v 15 letech získal prvenství v soutěži Concertino Praha a v téže době hrál s Royal Philharmonic Orchestra v Londýně Paganiniho koncert. Tím začala jeho mezinárodní umělecká dráha, která ho zavedla do celého světa. Václav Hudeček se neomezuje jen na skladby starých mistrů, ale rozšiřuje svůj repertoár i o díla XX. století, a dokonce neopomíjí ani soudobé české autory. Je sympatické, že se snaží pomoci nastupující houslové generaci. Každoročně pořádá letní houslové kurzy v Luhačovicích a těm nejlepším dává prostor na svých koncertech.

V podání Václava Hudečka uslyšíme dvě skladby **Antonína Dvořáka**. **Romance** vznikla na žádost koncertního mistra Prozatímního divadla Josefa Markuse pro výroční koncert Penzijního spolku divadelního sboru a orchestru. Skladatel použil část pomalé věty svého Smyčcového kvartetu f moll a vznikla lyrická, zvukově půvabná skladba. **Mazurek** Dvořák napsal krátce po orchestrální verzi první řady Slovanských tanců. Má s nimi hodně společných prvků v živé, rytmicky výrazné stylizaci polského tance s volnějším, něžným intermezem. Patnáctileté výročí si zaslouží provedení nejdokonalejší orchestrální formy, a to symfonie. Pro tento večer vybral dirigent Petr Píša Symfonii č. 3, která bývá také nazývána **Eroica**. Původně tuto skladbu psal Ludwig van Beethoven pro Napoleona. Když ale Napoleon zradil myšlenky Velké francouzské revoluce a nechal se korunovat císařem, Beethoven své věnování zrušil a dílo věnoval „pamatce hrdinů“.

Za JHSO Ludmila Plachá

PS YMCA Jakoubek, Chránovým sborem Adama Michny, DPS Nova Domus při ZŠ Štítného i sborem GVN Zanoty.

Byly o cestování.

Za léta existence jsme hráli nejen v různých českých městech, jako např. v Praze, Písku, Chrudimi, Hodoníně, Břeclavi, Nové Včelnici, Nové Bystřici, ale podívali jsme se i do světa. Hráli jsme v Rakousku, Německu i na vzdáleném Kypru. Na cestách jsme vždy viděli mnoho zajímavého a přivezli jsme si nespočet nezapomenutelných zážitků.

Na závěr přidám jedno přání. Doufám, že Jindřichohradecký symfonický orchestr má před sebou ještě mnoho tvůrčích let, řadu zajímavých projektů, zástupy dalších muzikantů a hojně šikovných dirigentů i sólistů. A když už jsem u toho bilancování, sluší se poděkovat. Díky patří bývalému jednateli **Bohumilu Komínkovi**, současnému jednateli **Danielu Smejkalovi** i **všem, kteří se podílejí na organizaci**. V neposlední řadě děkujeme **Městu Jindřichův Hradec** za finanční podporu a **Muzeu Jindřichohradecka** za poskytnutí zkušebny. Naši činnost také podporují **Waldviertler Sparkasse von 1842**, **Nadace Život umělce, Jihočeský kraj**, **Michal Krninský**, **firma Rengl** a **další příležitostní sponzoři**, všem velice děkujeme, protože bez nich by takto velké těleso nemohlo fungovat.

DNEŠNÍ PROGRAM 20. 10. 2013

Pro tento sváteční koncert se nám podařilo oslovit velmi speciálního hosta. Vystoupí legenda houslové hry pan **Václav Hudeček**. A jak oslavit výročí smysluplně? No přece pomoci těm, kteří jsou odkázáni na své okolí. Občanské sdružení Okna bylo pro nás jasnou volbou. Víme přesně, že námi vybrané peníze budou využity opravdu smysluplně. Název občanského sdružení vznikl z prvních písmen slov otevřenost, komunikace, naděje a aktivita. S těmito slovy se mohou ztotožnit i členové orchestru.

Po delší době se k nám vrací dřívější šéfdirigent **Petr Píša**. Na programu budou Mazurek a Romance od **Antonína Dvořáka** a Symfonie č. 3 „Eroica“ od **Ludwiga van Beethovena**.

Václav Hudeček byl po studiích na pražské konzervatoři a AMU jedním z posledních žáků ruského houslového virtuosa Davida Oistracha. Už v 15 letech získal prvenství v soutěži Concertino Praha a v téže době hrál s Royal Philharmonic Orchestra v Londýně Paganiniho koncert. Tím začala jeho mezinárodní umělecká dráha, která ho zavedla do celého světa. Václav Hudeček se neomezuje jen na skladby starých mistrů, ale rozšiřuje svůj repertoár i o díla XX. století, a dokonce neopomíjí ani soudobé české autory. Je sympatické, že se snaží pomoci nastupující houslové generaci. Každoročně pořádá letní houslové kurzy v Luhačovicích a těm nejlepším dává prostor na svých koncertech.

V podání Václava Hudečka uslyšíme dvě skladby **Antonína Dvořáka**. **Romance** vznikla na žádost koncertního mistra Prozatímního divadla Josefa Markuse pro výroční koncert Penzijního spolku divadelního sboru a orchestru. Skladatel použil část pomalé věty svého Smyčcového kvartetu f moll a vznikla lyrická, zvukově půvabná skladba. **Mazurek** Dvořák napsal krátce po orchestrální verzi první řady Slovanských tanců. Má s nimi hodně společných prvků v živé, rytmicky výrazné stylizaci polského tance s volnějším, něžným intermezem. Patnáctileté výročí si zaslouží provedení nejdokonalejší orchestrální formy, a to symfonie. Pro tento večer vybral dirigent Petr Píša Symfonii č. 3, která bývá také nazývána **Eroica**. Původně tuto skladbu psal Ludwig van Beethoven pro Napoleona. Když ale Napoleon zradil myšlenky Velké francouzské revoluce a nechal se korunovat císařem, Beethoven své věnování zrušil a dílo věnoval „pamatce hrdinů“.

Za JHSO Ludmila Plachá

15. výročí JHSO *****

Jindřichův Hradec byl vždy hudbymilovným městem. Působilo zde *Literátské bratrstvo*. Nejen jindřichohradečtí hudebníci se hrdě hlásí k dílu *Adama Václava Michny z Otradovic*, jehož tvorba je dodnes živá. Svou stopu zde zanechal i *Bedřich Smetana*, který v našem městě získával základy pro své další hudební vzdělání u *Františka Ikvace* a začal tu i s komponováním. Místní gymnázium navštěvoval skladatel *Vítězslav Novák*. Hradeckými rodáky byli operní pěvec *Karel Berman* a pianista, dirigent a sbormistr *Kurt Adler*. Samozřejmě nemůžeme zapomenout ani na cembalistku *Zuzanu Růžičkovou* a jejího manžela, skladatele *Viktora Kalabise*. Je vidět, že v hudební tradici máme na co navazovat. V Hradci působí několik pěveckých sborů, ať již s delší, či kratší historií. Ale chyběl zde orchestr. V 50. a 60. letech minulého století, tedy v době působení *Jindřichohradecké opery*, sice orchestr fungoval, ale pouze pro potřeby provádění oper. Na vznik samostatného orchestru si tedy město muselo počkat až do roku **1998**, kdy iniciativou *Petra Bajera* a *Bohumila Komínka* vznikl **Jindřichohradecký symfonický orchestr**.

Za dobu existence orchestru se ustálil pravidelný počet koncertů na čtyři. Dokonce i výběrem repertoáru se držíme jistých pravidel. Jarní a podzimní koncerty bývají hráčsky i posluchačsky náročnější. Adventním koncertem se pak snažíme přizpůsobit době. Před Vánoci se chce každý z nás naladit do pohody a tomu odpovídají i kratší a líbivější skladby. Na těchto koncertech také velmi často dáváme prostor mladým sólistům. Ve výčtu nám zbyl letní koncert. Tam zase předpokládáme, že by na koncert mohli zavítat i nějací turisté, proto je nechceme zahltit a zařazujeme různé populární melodie. Není tedy náhoda, že na těchto koncertech zaznívá filmová a muzikálová hudba, melodie z oper apod.

V letošním roce si připomínáme již 15 let činnosti orchestru.

Mezi jeho členy ještě můžeme najít několik zakládajících muzikantů. A jaké ty roky s JHSO byly?

Byly zajímavé a přínosné.

Již jenom z velkého hudebního záběru je jasné, že každý si mohl přijít na své. Ať už někdo preferuje starou hudbu z období baroka a raného klasicismu, pro někoho je favoritem vrcholný klasicismus, jiný touží po romantismu, další se těší na hudbu 20. století. Myslím, že téměř všichni si užíváme exkurze do sféry filmové a muzikálové hudby. Dokonce jsme zabrousili i do oblasti, kterou by u symfonického orchestru málokdo očekával. Po několik let hrál JHSO k tanci na Zámeckém plesu.

Byly napínavé.

Když se jedna členka orchestru pozastavovala nad tím, proč na výročním koncertu budeme hrát zrovna *Eroicu*, zamýšlela jsem se nad touto poznámkou a došla k závěru, že jednotlivé věty symfonie naprosto přesně vystihují, co se v orchestru do dnešních dnů událo. Na počátku bylo nadšení a spousta chuti k práci. Potom, jak už to bývá i v životě, přišla krize a chvíli to vypadalo, že JHSO skončí. Postupně se ovšem situace zklidnila, znovu přišla radost z práce i ze vzájemného setkávání. A nyní orchestr pracuje naplno. Spolupracuje s mladými, energii nabitými dirigenty, kteří své zanícení přenášejí i na jednotlivé hráče.

Byly motivační.

Pro muzikanty z Jindřichova Hradce a okolí je členství v JHSO motivací k tomu, aby se neustále zlepšovali, aby neustrnuli, aby se museli neustále učit. Vzhledem k tomu, že většina členů orchestru jsou amatéři, je hraní v něm pro mnohé z nás jedinou možností jak zůstat u aktivní hudební kariéry. Jsme velmi rádi, že mezi nás přicházejí noví mladí hráči. Orchester je tak místem, kde se setkává zkušenost nejstarších členů s chtivostí těch mladších. S JHSO vystoupilo mnoho sólistů, zpěváků i instrumentalistů, kteří vždy znamenají osvěžení a atraktivnější program.

Byly i o vzájemném obohacování.

V tomto zamyšlení bychom neměli zapomenout ani na spolupráci s pěveckými sbory. Ta totiž vlastně stála u zrodu orchestru. V 90. letech se začala v kostele Nanebevzetí Panny Marie každoročně hrát *Rybova Česká mše vánoční „Hej, mistře!“* Pro tuto příležitost vzniklo náhodné uskupení hráčů, z nichž potom vzešel základ pro Jindřichohradecký symfonický orchestr. Dodnes JHSO na svých koncertech spolupracuje s *PS Smetana*,

15. výročí JHSO *****

Jindřichův Hradec byl vždy hudbymilovným městem. Působilo zde *Literátské bratrstvo*. Nejen jindřichohradečtí hudebníci se hrdě hlásí k dílu *Adama Václava Michny z Otradovic*, jehož tvorba je dodnes živá. Svou stopu zde zanechal i *Bedřich Smetana*, který v našem městě získával základy pro své další hudební vzdělání u *Františka Ikvace* a začal tu i s komponováním. Místní gymnázium navštěvoval skladatel *Vítězslav Novák*. Hradeckými rodáky byli operní pěvec *Karel Berman* a pianista, dirigent a sbormistr *Kurt Adler*. Samozřejmě nemůžeme zapomenout ani na cembalistku *Zuzanu Růžičkovou* a jejího manžela, skladatele *Viktora Kalabise*. Je vidět, že v hudební tradici máme na co navazovat. V Hradci působí několik pěveckých sborů, ať již s delší, či kratší historií. Ale chyběl zde orchestr. V 50. a 60. letech minulého století, tedy v době působení *Jindřichohradecké opery*, sice orchestr fungoval, ale pouze pro potřeby provádění oper. Na vznik samostatného orchestru si tedy město muselo počkat až do roku **1998**, kdy iniciativou *Petra Bajera* a *Bohumila Komínka* vznikl **Jindřichohradecký symfonický orchestr**.

Za dobu existence orchestru se ustálil pravidelný počet koncertů na čtyři. Dokonce i výběrem repertoáru se držíme jistých pravidel. Jarní a podzimní koncerty bývají hráčsky i posluchačsky náročnější. Adventním koncertem se pak snažíme přizpůsobit době. Před Vánoci se chce každý z nás naladit do pohody a tomu odpovídají i kratší a líbivější skladby. Na těchto koncertech také velmi často dáváme prostor mladým sólistům. Ve výčtu nám zbyl letní koncert. Tam zase předpokládáme, že by na koncert mohli zavítat i nějací turisté, proto je nechceme zahltit a zařazujeme různé populární melodie. Není tedy náhoda, že na těchto koncertech zaznívá filmová a muzikálová hudba, melodie z oper apod.

V letošním roce si připomínáme již 15 let činnosti orchestru.

Mezi jeho členy ještě můžeme najít několik zakládajících muzikantů. A jaké ty roky s JHSO byly?

Byly zajímavé a přínosné.

Již jenom z velkého hudebního záběru je jasné, že každý si mohl přijít na své. Ať už někdo preferuje starou hudbu z období baroka a raného klasicismu, pro někoho je favoritem vrcholný klasicismus, jiný touží po romantismu, další se těší na hudbu 20. století. Myslím, že téměř všichni si užíváme exkurze do sféry filmové a muzikálové hudby. Dokonce jsme zabrousili i do oblasti, kterou by u symfonického orchestru málokdo očekával. Po několik let hrál JHSO k tanci na Zámeckém plesu.

Byly napínavé.

Když se jedna členka orchestru pozastavovala nad tím, proč na výročním koncertu budeme hrát zrovna *Eroicu*, zamýšlela jsem se nad touto poznámkou a došla k závěru, že jednotlivé věty symfonie naprosto přesně vystihují, co se v orchestru do dnešních dnů událo. Na počátku bylo nadšení a spousta chuti k práci. Potom, jak už to bývá i v životě, přišla krize a chvíli to vypadalo, že JHSO skončí. Postupně se ovšem situace zklidnila, znovu přišla radost z práce i ze vzájemného setkávání. A nyní orchestr pracuje naplno. Spolupracuje s mladými, energii nabitými dirigenty, kteří své zanícení přenášejí i na jednotlivé hráče.

Byly motivační.

Pro muzikanty z Jindřichova Hradce a okolí je členství v JHSO motivací k tomu, aby se neustále zlepšovali, aby neustrnuli, aby se museli neustále učit. Vzhledem k tomu, že většina členů orchestru jsou amatéři, je hraní v něm pro mnohé z nás jedinou možností jak zůstat u aktivní hudební kariéry. Jsme velmi rádi, že mezi nás přicházejí noví mladí hráči. Orchester je tak místem, kde se setkává zkušenost nejstarších členů s chtivostí těch mladších. S JHSO vystoupilo mnoho sólistů, zpěváků i instrumentalistů, kteří vždy znamenají osvěžení a atraktivnější program.

Byly i o vzájemném obohacování.

V tomto zamyšlení bychom neměli zapomenout ani na spolupráci s pěveckými sbory. Ta totiž vlastně stála u zrodu orchestru. V 90. letech se začala v kostele Nanebevzetí Panny Marie každoročně hrát *Rybova Česká mše vánoční „Hej, mistře!“* Pro tuto příležitost vzniklo náhodné uskupení hráčů, z nichž potom vzešel základ pro Jindřichohradecký symfonický orchestr. Dodnes JHSO na svých koncertech spolupracuje s *PS Smetana*,